

תת"ע 4498/05/13 - אילן דה פריס נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 4498-05-13 מדינת ישראל נ' דה פריס
תיק חיצוני: 51500915163

בפני	כב' השופטת רות וקסמן
המבקש	אילן דה פריס
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפניי בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן ע"י כב' השופט אלי אנושי בהעדר התייצבות המבקש ביום 9.10.13, ובו הורשע המבקש בעבירת מהירות בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, ונגזר עליו קנס בגובה 1800 ₪ וכן פסילת רישיון נהיגה למשך חודשיים על תנאי לתקופה של שלוש שנים.

ביום 20.10.14 הועברה הבקשה ע"י כב' השופט צימרמן, סגן הנשיאה, אל"י לראשונה, בהיעדרו של כב' השופט אנושי.

לטענת המבקש, לא התייצב לדיון משום שהיה טרוד בטיפול באמו בשל מחלתה הקשה, ושלה בו ביום הודעה בפקס לידי המאשימה המסבירה את המצב ומבקשת לתאם עמו מועד חדש, וסבר מתוך טעות כנה שדי במשלוח ההודעה הנ"ל.

עוד טוען המבקש כי באמתחתו טענות הגנה. לטענתו, העבירה נשוא הבקשה לא בוצעה על-ידו, אלא על ידי קרובת משפחתו, אשר ביקרה בארץ באותו מועד. הנאשם לא יכול היה לבצע העבירה נשוא כתב האישום, שכן במועד הנטען שהה בחו"ל.

לבקשה צורפו תצהיר הנאשם ותצהיר הגב' רייצ'ל גרונפלד; אישור משרד הפנים על כך שביום 1.11.2010 יצא הנאשם את הארץ; העתק כרטיס הטיסה; ואישור רפואי על אבחון מחלת הסרטן ואשפוז האם.

דיון והכרעה:

ההלכה היא כי בקשה לביטול פסק-דין תידון בהיעדרם של הצדדים ורק במקרים המצדיקים זאת יחרוג בית המשפט מכלל זה. ההלכה הובאה לראשונה ברע"פ 9142/01 איטליא נגד מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003) ואושרה בע"פ 4808/08 מדינת ישראל נגד מנחם (טרם פורסם, 6/01/09).

מעיון בנימוקי הבקשה עולה כי לא נתקיימו תנאים המצדיקים את החריגה מהכלל כאמור ולפיכך הבקשה הנוכחית תידון על סמך החומר שהוגש בפני בית המשפט ומבלי לקיים דיון במעמד הצדדים.

סעיף 130(ח) לחסד"פ קובע: "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם נתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין..."

כלומר, על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ על המבקש את ביטולו של פס"ד אשר ניתן בהעדר התייצבות להוכיח שני תנאים, שאינם מצטברים. אלו הם התנאים:

1. סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות לדיון.

2. עיוות דין באם הבקשה לביטול פס"ד לא תתקבל.

יש לזכור כי בשלב הדיוני הנוכחי הורשע המבקש בדינו ועל מנת "לגלגל" את כל המערך מחדש מוטל עליו נטל כבד לנמק כי סיבת אי התייצבותו לדיון הייתה מוצדקת. לחילופין, מוטל על המבקש הנטל להוכיח שבאם ההרשעה תיוותר על כנה ייגרם לו עיוות דין. כעולה מהדוגמא המועלית ברע"פ 9142/01 הנ"ל, אין הנטל קל.

אינני סבורה כי יש בידי המבקש סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

משכך, על בית המשפט לפנות לשאלה השנייה, האם ייגרם עיוות דין למבקש, בהותרת פסק הדין על כנו.

למבקש טענות לגופו של עניין. עפ"י טענתו, הוא לא נהג ברכב במועד הרלוונטי וטענה זו נתמכת בתצהירה של מי שעל פי הנטען החזיקה ברכב באותו מועד, וכן באישור משרד הפנים והעתק כרטיס הטיסה שצורפו לבקשה כאמור.

לפיכך, שוכנעתי כי למבקש עלול להיגרם עיוות דין.

על יסוד האמור לעיל, הריני נעתרת לבקשה ומבטלת את פסק הדין שניתן נגד המבקש ביום 9.10.13.

מזמנת הנאשם להקראה ליום 20.1.15 שעה 09:00.

המזכירות תשלח העתק מהחלטה זו לצדדים ותזמן הנאשם למועד הדיון האמור.

עמוד 2

ניתנה היום, ט' כסלו תשע"ה, 01 דצמבר 2014, בהעדר
הצדדים.